

Nr 210.

Av herr **Olsson** i Kullenbergstorp, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 89, angående godkännande av tullverkets utgiftsstaten för tiden 1 januari—30 juni 1923 m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 89 angående godkännande av tullverkets utgiftsstaten för tiden 1 januari—30 juni 1923 m. m. innefattas ett förslag till omorganisation av tullverket av nog så genomgripande beskaffenhet. En i förslaget ingående princip är, att den del av tullverkets personal, som har bevakningstjänst, strängt åtskiljes från den i egentlig tulltjänst sysselsatta. Utan tvivel är nämnda princip i stort sett riktig, men den kan dock, om den drives alltför långt, medföra betänkliga konsekvenser i ekonomiskt hänseende.

Hittills har en del smärre samhällen, belägna vid saltsjön, varit försedda med mindre tullstationer, som av dem själva bekostas utan något som helst bidrag från statens sida. Denna anordning har möjliggjorts endast därigenom, att dessa tullstationer föreståtts av i kustbevakningen anställd personal av lägre grad. Även om bevakningspersonalen enligt det föreliggande förslaget skulle högst avsevärt förminskas i antal, lär dock ingen av de nuvarande tullstationsplatserna komma att helt sakna dylik personal. Arbetet för bevakningspersonalen på ifrågavarande platser synes ej bliva synnerligen betungande, om det även i fortsättningen finge omfatta de enkla och ej synnerligen tidsödande göromål, som en mindre tullstation kräver. Bevakningspersonalen skall ju ändock alltid vara tillstädes, då ett större eller mindre fartyg inlöper i en hamn, vadan hela arbetstillökningen vid tullstationen inskränker sig till mindre skrivarbeten, såsom journalföring o. d. Dessa göromål utträttas i allmänhet på fritid, varför de ej kunna anses vara i avsevärd mån betungande och hindrande för bevakningstjänst. Skall en tjänsteman blott hava det egentliga tullstationsarbetet till sin

uppgift, finge han på ifrågavarande smärre platser alltför ringa sysselsättning. De med upprätthållandet av en tullstation förbundna kostnaderna bleve i detta fall för ett mindre samhälle alldeles oöverkomliga, då däremot under nuvarande förhållanden kostnadsfrågan lätt lösts till samtliga parter belåtenhet.

Ett talande exempel utgör i detta avseende Kyrkbackens tullstation på ön Ven. Vid denna tullstation äro ett flertal småskeppare och sjömän bosatta, vilka idka fraktfart företrädesvis mellan Sverige och Danmark och härvidlag huvudsakligast Öresundsfart. Skulle en tullstation vid Kyrkbacken ej kunna bibehållas till följd av de kostnader, den skulle draga, i händelse kustbevakningspersonalen ej längre finge sköta densamma, skulle allvarliga olägenheter uppstå för de nämnda fraktfartsidkarna. Samtliga fartyg, hemmahörande på Ven, finge nämligen, då de komme från dansk hamn, segla förbi ön till Landskrona eller Hälsingborg och tullklarera där, även om de icke medförde tullpliktig last, och först därefter återvända hem. Detta skulle draga med sig hamnumgälder på tullkamarplatserna, försening och kanske helt omöjliggöra den lilla fraktfart, som nu bedrives. Särskilt under depressionstider bleve dessa olägenheter betungande. Den enda utvägen för dessa personer bleve kanske att bosätta sig i någon av sundstäderna och med hemortsrätt där fortsätta att idka fraktfart. Erfarenheten har dock visat, att den lilla fraktfarten kan existera och trivas bäst på dessa smärre kustplatser, medan den större sjöfarten givetvis hör städerna till. Det synes även meningslöst, att, sedan staten med avsevärda summor hittills bidragit och sannolikt även i framtiden kommer att bidraga till hamnarna på de mindre kustplatserna, dessa nu skulle läggas öde blott för att tullverket skulle skilja sin tull- och bevakningspersonal. Vid lösningen av den föreliggande frågan bör man visserligen se till, att förhållandena på de större tullplatserna ordnas på lämpligaste sätt. Men man får ej helt och hållet förbise de smärre platserna och deras möjlighet att existera. Utan att vara i allo lika kunna förhållandena på ett flertal av de nuvarande smärre tullstationerna säkerligen jämföras med de i Kyrkbacken rådande.

Väger man då intressena mot varandra, finner jag valet ej synnerligen svårt mellan att antingen den mindre sjöfarten med hemort på dessa små kustplatser skall hotas att kanske helt få upphöra eller det lilla hinder för tullbevakningen skall få kvarstå, som det nu rådande systemet med dessa smärre tullstationers upprätthållande av tjänstemän med lägre grad inom tullbevakningen för med sig. Jag anser utan tvekan, att de smärre tull-

stationerna böra upprätthållas någorlunda i den nuvarande omfattningen och i huvudsak på de villkor, som nu tillämpas, även om den av Kungl. Maj:t föreslagna nya organisationen av tullverket kommer att omedelbart genomföras. En dylik anordning synes mig nämligen ej avsevärt ingripa i den föreslagna omgestaltningen och ej heller medföra någon fara, att statens rätt och bästa på något sätt trädets för nära. Att kostnaderna för dessa smärre tullstationers uppehållande på nuvarande sätt och i nuvarande omfattning endast uppgå till en bråkdel i förhållande till vad fallet skulle bli, om vid desamma ej finge användas bevakningspersonal, ligger i öppen dag.

Då det redan, innan den nya organisationen eventuellt träder i kraft, är av viss betydelse att få förhållandena på olika platser klart och systematiskt ordnade, synes det mig som om de samhällen, vilka önska fortfarande bibehålla mindre tullstationer, som även framdeles skulle förestås av tjänstemän av lägre grad inom kustbevakningen, skulle vara skyldiga att senast den 1 oktober i år inkomma till Kungl. Maj:t med anhållan därom jämte deras åtagande att som hittills av egna medel bestrida kostnaderna för tullstationerna.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att, i den händelse Kungl. Maj:ts proposition nr 89 angående godkännande av tullverkets utgiftsstater för tiden 1 januari—30 juni 1923 i huvudsak vinner riksdagens godkännande, det måtte medgivas vid salt-sjön belägen ort, vilken nu har mindre tullstation, som bekostas av samhället och förestås av tjänsteman inom kustbevakningen av lägre grad, att även för framtiden på i huvudsak samma villkor få bibehålla sådan tullstation, om anhållan därom inkommer till Kungl. Maj:t senast i oktober i år; samt

att utskottet måtte giva den närmare utformning i organisations- m. fl. hänseenden, som kan föranledas av ett bifall till motionen.

Stockholm den 14 mars 1922.

Olof Olsson,
Kullenbergstorp.

